

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 125

гр. Пазарджик , 09.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в закрито заседание на девети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев
Членове: Албена Г. Палова
Мариана Ил. Димитрова

като разглежда докладваното от Мариана Ил. Димитрова Въззивно частно гражданско дело № 20215200500468 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 274, ал.1 ГПК.

С определение № 260063 постановено на 10.02.2021г. от Панагюрския районен съд по гр.дело № 325/2020г.,производството по делото е прекратено, като международно неподведомствено на българския съд.

Определението е обжалвано от адв.Т. пълномощник на ищеца НД Мениджмънт“ООД, със седалище и адрес на управление на дейността: гр.Перник, ул.“Рашко Димитров“ бл.80, ап.71, представлявано от управителя Л.Д..Оплакванията в жалбата са, че определението на ПРС е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа се, че съобщението до ответника, с което му е изпратена исковата молба се е върнала с отбелязване,че по сведения на майката лицето живее и работи в А. от три години и от този период не пребивава на адреса. Същевременно, от данните по делото се установява,че лицето е с регистриран постоянен адрес в България, а данни за пребиването му ,адрес на който да е регистриран в А. не съществуват. Предвид изложеното ,жалбоподателят смята ,че е налице хипотезата на чл.107,ал.2 от ГПК, но не и прекратяване на делото поради

международната неподведомственост на българския съд. На следващо място, жалбоподателят твърди, че съществуват данни, които опровергават извода на съда за продължително и трайно отсъствие на лицето от страната, а изявленията на връчителя, по данни на майката на ответника са недостоверни. Искането е обжалваното определение да бъде отменено и делото да се върне на ПРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Частната жалба е подадена в срок и е допустима. По същество тя е основателна, по следните съображения:

В обжалваното определение Панагюрският районен съд се е произнесъл по процесуален въпрос за компетентността на българския съд да се произнесе по иски претенции с правно основание чл.79 и чл.86 от ЗЗД.

Панагюрският районен съд е приел, че поставеният на разглеждане въпрос попада в приложното поле на Регламент №1215/2012 на Европейския Парламент и Съвета от 12 декември 2012г.

Регламентът се прилага за граждански и търговски дела. Общите правила за юрисдикция се прилагат, когато ответникът е с постоянно местожителство в държавата от ЕС. Ответник, който не е с постоянно местожителство в държава от ЕС (напр. чието постоянно жилище не е в държава от ЕС) е обект на националните правила за юрисдикция, приложими на територията на държавата на сезирания съд (съдът, в който е образувано производството). Определени правила за юрисдикция се прилагат независимо от постоянното местожителство на ответника, с цел: да се гарантира, че потребителите и служителите са защитени; да се опази юрисдикцията на съдилищата на държавите от ЕС, когато имат изключителна юрисдикция; и да се уважи автономността на страните. Правилата за юрисдикция могат също така при определени условия да се прилагат за страни с постоянно

местожителство извън ЕС. Това може да възникне, например, където тези страни са се споразумели съдилищата на дадена държава от ЕС да имат юрисдикция.

На първо място, първоинстанционният съд е приел, че ответникът посредством особения си представител е направил изрично изявление, че не приема компетентността на българския съд. По делото липсват данни за това. В обжалваното определение е посочено: „от особения представител е подадена допълнителна молба, в която е посочено, че делото не е международно подсъдно на настоящата инстанция „доколкото ответникът живее и работи в чужбина.“. В кориците на делото, обаче липсва допълнителна молба с посоченото съдържание, поради което следва да се приеме, че изявление в изложения смисъл от особения представител на ответника не е направено. В този смисъл следва да се има предвид следното: служебна проверка за международна компетентност ,респ. прекратяване на производството поради липса на такава ,сезираният съд извършва само по отношение на изключителната компетентност по чл.25 от Регламента. При констатация за липса на изключителна компетентност на съд на друга държава-членка, съдът следва да пристъпи към връчване на препис от исковата молба на ответника, след което да извърши преценка на международната си компетентност в зависимост от явяването или неявяването на ответника, респ. оспорването или не на компетентността му и евентуално да извърши последваща проверка за наличието на други основания за своята международната компетентност -споразумение за избор на съд / пророгация на компетентност по чл.25 / компетентност по застрахователни, потребителски и трудови договори / раздели 3,4 и 5/ ,обща компетентност чл.4, специална компетентност раздел 2. Изводът е ,че освен в хипотезата на изключителна компетентност на съд в друга държава -членка, сезираният съд не може да се произнесе служебно по международната си компетентност преди да е изпълнена

процедурата по изпращане на препис на исковата молба на ответника.

На второ място: по делото липсват данни, установяващи по несъмнен начин, че местожителството на лицето е в А.. Посочване от връчителя на съобщението, че лицето не пребивава на посочения адрес, от три години е в Обединено кралство Великобритания, майката отказва да получи съобщението“, не установява, че съдът е установил с предвидените от процесуалния закон процесуални средства, че постоянното местожителство на ответника е в държава -членка на ЕС, в частност Великобритания, в този смисъл липсват каквито и да било данни за населено място, адрес, жилище, месторабота и пр.

Отделен е въпроса, че съдът не е изследвал обстоятелството доколко Обединеното кралство е обвързано от регламента след напускане на Европейския съюз.

За да се прецени е ли е налице, или не хипотезата на служебното прогласяване за некомпетентност на съда, когато срещу ответника с местоживееене в друга държава членка е предявен иск в друга държава членка и той не се е явил, първоинстанционният съд е следвало да съобрази всички тези обстоятелства, въз основа на установените по делото данни и изявления на страните.

Ако се установят обаче несъмнени данни, че ответникът има обичайно местопребиваване в друга държава, която не е членка на Европейския съюз, то тогава съдът следва да определи своята международна компетентност съобразно разпоредбите на КМЧП.

Предвид изложените съображения, обжалваното определение следва да бъде отменено и делото бъде върнато на първоинстанционния съд, съобразно указанията, изложени в мотивите на настоящия съдебен акт.

Воден от горното, Пазарджишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 260063 постановено на 10.02.2021г. от Панагюрския районен съд по гр.дело № 325/2020г.,с което производството по делото е прекратено като международно неподведомствено на български съд.

ВРЪЩА делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия,съобразно мотивите на настоящото определение .

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____